

Vergaderjaar 1989–1990

21 392

Wijziging van de Overeenkomst met Turkije inzake luchtvervoer; Ankara, 18 oktober 1988/5 juni 1989

Nr. 1

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 30 november 1989. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 30 december 1989.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 29 november 1989

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet¹, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring achteraf over te leggen de op 18 oktober 1988/5 juni 1989 te Ankara tot stand gekomen notawisseling houdende een overeenkomst tot wijziging van de op 17 september 1971 te Ankara gesloten Overeenkomst inzake luchtvervoer tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Turkije (Trb. 1989, 138)².

Een toelichtende nota bij de Overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ art. 91, (1), add. art. XXI, (1)(a) GW. en art. 61, (3), GW. 1972.

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

S-IZ

Toelichtende Nota

Aan de Overeenkomst inzake luchtvervoer, op 17 september 1971 tussen het Koninkrijk en Turkije gesloten (Trb. 1971, 199) ontbraken bepalingen met betrekking tot vliegtuigkapingen en terrorisme.

Op 9 en 10 juni 1988 vonden te 's-Gravenhage consultaties plaats tussen de luchtvaartautoriteiten van Nederland en Turkije, waarbij werd overeengekomen de internationaal geaccepteerde standaardclausule terzake van de Internationale Burgerluchtvaart Organisatie (ICAO) ter modernisering als artikel 10bis aan de Luchtvaartovereenkomst toe te voegen. Hoewel dit artikel de verdragsluitende Partijen de verplichting oplegt om maatregelen te treffen met betrekking tot inspectie en controle ligt hierin geenszins besloten dat de Staat zelf die maatregelen zou moeten uitvoeren. Zeer wel voorstelbaar is immers dat luchthavens en luchtvaartmaatschappijen daarmede worden belast.

De Overeenkomst tot invoeging van het nieuwe artikel 10bis kwam tot stand door middel van een notawisseling, waarvan de eerste nota, uitgaande van de ambassade te Ankara was gedateerd 18 oktober 1988 en de antwoordnota van de Turkse regering 5 juni 1989.

De Turkse nota moet worden beschouwd als de bevestigende antwoordnota waarom in de Nederlandse nota was gevraagd. Daarmee is dus de overeenkomst tot stand gekomen. In de Turkse nota werd bovendien gerefereerd aan een nota van de ambassade te Ankara d.d. 31 mei 1989 waarin (per abuis) was medegedeeld dat in Nederland aan de constitutionele vereisten voor de inwerkingtreding van de Overeenkomst was voldaan. Aangezien in de Turkse nota werd medegedeeld dat ook in Turkije aan de constitutionele vereisten was voldaan, is de Overeenkomst conform de slotbepaling van de eerste Nederlandse nota in werking getreden op de datum van de Turkse nota, zijnde 5 juni 1989. In de gegeven omstandigheden kan de Overeenkomst dus niet anders dan ter goedkeuring achteraf aan de Staten-Generaal worden overgelegd.

De luchtvaartovereenkomst zelf geldt voor wat het Koninkrijk betreft alleen voor Nederland. Derhalve wordt voor de wijzigingsovereenkomst ook alleen goedkeuring voor Nederland gevraagd.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. Dankert